

BREZ NASLOVA

Tone Pavček

Ne, tukaj se povest ne sme končati,
kot se v aprilu leto ne konča.
Poprej je treba mnogo razvozljati,
poprej je treba videti do dna.

Saj to je čas, ko fant v dišečem mraku
nerodno je objel dekle čez pas,
ko nič ne teče voda na vodnjaku,
kot bi za hip ustavil se še čas.

Pa ne velja življenje le obiti
in reči tisti grenki: kaj mi mar!
kot ne velja v samoti se solziti;
življenje ni tako preprosta stvar.

Zato naj teče voda na vodnjaku
in tisti fant doraste naj v moža,
da deklica v dišečem svežem mraku
bo voljna z njim na težko pot odšla.

zato i ti ne kreneš s svojih cest,
zato še dolgo ne boš mogel spati,
zato pekel in le zato povest
se tukaj še ne sme, ne sme končati.

UGANKA

Tone Pavček

Nikjer na širnem svetu ni postaje,
da človek trudnost bi odložil z ram,
vse je le pot skož tuje težke kraje,
ne da bi razvozljal uganko: kam.

Tako popotnik roma do decembra,
prehitro mu april in maj mini,
poletja beg in listje mu septembra
naznani, da se bliža kraj poti.

Tako se zdi, kot množica ljudi
bi s križi romala po širnem svetu
in vedno znova polne so poti,
pa malo njih v pomladnem je razcvetu.

In svet vrti se, mi se z njim vrtimo
in soncu, svetu ni ne času kraj,
le mi ob koncu križe odložimo,
na njih napis z nerešenim: zakaj.

OGRLICA

Tone Pavček

Še zdaj te mnogokrat
zvečer tvoj ljubi vabi
in ker te ni, še kterikrat
se kakšna solza izpozabi.

A vsaka solza se na dnu
bo vedno v biser prerodila.
Iz njih krog belega vratu
nekoč boš ti ogrlico nosila.

SEDMINA

Anton Ingolič

Del izkupička sta dobila sicer v bonih, vendar je bila vsota, ki so jima jo našteli v denarju, tako velika, da sta se smehljala od zadovoljstva in sreče še potem, ko sta že sedela v majhni, temačni veži nekdej Hellerjeve restavracije, zdaj Okrajne gostilne. Momu so nalahno drhtele roke, ki jih je imel na mizi, njegovi ženi Urški pa so drobne oči poskakovale in se svetile kot kresničke v avgustu.

»Toliko denarja še živ dan nisva imela,« se je hihitala Urška.

»Sva kdaj prodala kravo?« je Mom zamomljal v košate pšeničnorumene brke, ki so zakrivale dobršen del njegovega nagubanega obraza.

»Še koze ne, še koze ne!« je skorajda zavreščala Urška, ki je bila tako drobna in majhna, da je bila videti ob plečatem in čeprav le